

STILURI DE PARENTING

**PSIHOLOG,
OCHIȘ MIRABELA CODRUȚA**

NOIEMBRIE 2020

FACTORI CARE DETERMINĂ STILURILE DE PARENTING

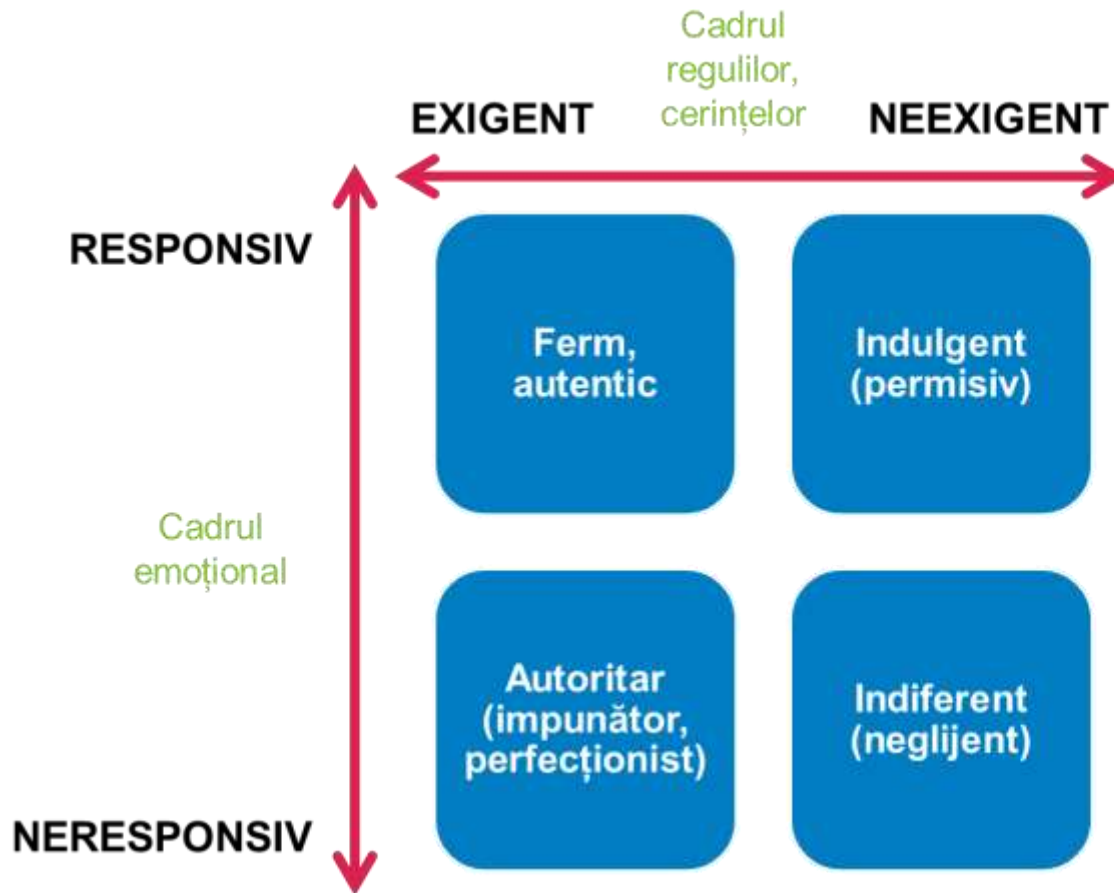
Nu toți părinții aleg să socializeze la fel cu copiii lor. Fiecare părinte adoptă propriul stil de parenting când vine vorba despre creșterea copilului. Unii sunt mai indulgenți, lăsând copilul să facă ce vrea, alții sunt mai stricți, considerând că un copil nu este capabil să ia cele mai bune decizii.

Cercetătorul Diana Baumrind a observat copii de vârstă preșcolară acasă la și la școală. De asemenea, a cules informații de la părinți despre comportamentele lor tipice și cele ale copilului lor. În urma studiilor sale și ale altora, în mod consecvent două dimensiuni majore s-au dovedit a fi importante pentru înțelegerea deosebirilor dintre indivizi în ceea ce privește stilurile de parenting.

Una este căldura părintească – gradul de susținere, afecțiune și încurajare oferite de părinte, în opoziție cu ostilitatea, rușinea sau respingerea.

A doua dimensiune este controlul parental-gradul în care copilul este monitorizat, disciplinat și i se impun reguli, în opoziție cu a fi lăsat în mare măsură nesupravegheat. Modelul lui Baumrind combină dimensiunile căldură și control pentru a produce patru stiluri de parenting.

CELE 4 STILURI DE PARENTING DUPĂ BAUMRIND, MACCOBY AND MARTIN

STILUL EXIGENT

- Acceptă copilul; implică exprimarea frecventă a afecțiunii.
- Impune standarde înalte de comportament.
- Menține disciplina și stabilirea unor reguli în mod consecvent.
- Face apel mai degrabă la argumente decât la forță.
- Ascultă punctul de vedere al copilului.

Copilul are dreptul să își exprime în mod civilizat opiniile, este încurajat să ia decizii pe care să le respecte, să își asume responsabilității. Este îndrumat, protejat, îngrijit, fără a fi răsfățat, se simte ocrotit și iubit, important, valoros.

STILUL AUTORITAR

- Nu manifestă prea multă căldură; poate respinge în mod activ.
- Impune standarde înalte de comportament .
- Se așteaptă la o ascultare strictă.
- Aplică o disciplină punitivă, dură.
- Nu ascultă punctul de vedere al copilului.

Copilul unui astfel de părinte este timorat, neîncrezător, are o părere proastă despre sine, comunică prost cu părintele său, se ascunde de el, învață cum să-l mintă și să-l păcălească. Performanțele lui școlare sunt, în general mediocre sau slabe.

STILUL PERMISIV

- Implică un grad mare de acceptare; își exprimă frecvent afecțiunea.
- Nu este exigent în ceea ce privește comportamentul copilului.
- Are reguli flexibile, nu este consecvent în ceea ce privește disciplina.
- Îl încurajează pe copil să își exprime punctul de vedere.

Copilul crește răsfățat și egoist, auto-suficient, leneș, nepoliticos, obișnuit să primenească, nu și să dea. Riscă să nu-și dezvolte abilitățile sociale, empatia, să nu învețe să-și gestioneze emoțiile, să-și dea aere de șef față de ceilalți copii, să fie nesuferit și să aibă probleme la școală, atât în relația cu colegii, cât și cu profesorii.

STILUL NEIMPLICAT

- Este detașat emoțional retras.
- Nu este exigent în ceea ce privește comportamentul copilului.
- Dezinteresat față de mai tot ce face copilul.

Copilul nu e supravegheat, vine și pleacă de acasă când vrea, mănâncă ce-și face singur sau ce găsește, e neîngrijit și are o igienă precară comparativ cu alți copii. Crescând, se deprinde să-și poarte singur de grijă și să ia decizii. Nu se simte iubit și ocrotit de părinții săi de care însă, în multe cazuri este foarte atașat și pe care caută să-i ajute.

RECOMANDĂRI GENERALE PENTRU PĂRINȚI

- **Să-i arătăm copilului cât mai des afecțiunea, atenția și aprecierea prin gesturi și cuvinte**, fără să ne fie frică că suntem ridicoli ori că, din această cauză, copilul nostru își va lua nasul la purtare.
- **Să fim un exemplu bun pentru copilul nostru.** Copilul învață mult prin observație și imitație, iar noi, ca părinți, suntem primele și cele mai importante modele din viața sa.
- **Să fim consecvenți, blânzi, fermi și previzibili.** Copilul are nevoie să știe la ce să se aștepte din partea voastră, care sunt regulile casei, ce are voie și ce nu are voie să facă.
- **Să avem reguli puține, clare și de bun-simț valabile pentru toată familia.** Nu faceți un milion de reguli pe care nu le puteți respecta nici voi înșivă.
- **Să ne străduim să fim o companie plăcută pentru copil.** Învățați să vă jucați cu el, să petreceți timpul împreună în mod plăcut, chiar dacă are 6 ani (și va fi nevoie să cunoașteți toate aventurile lui Spiderman) ori 16 ani (și va fi nevoie să vă informați în legătură cu ultimele gadgeturi, hituri sau tunsori).

BIBLIOGRAFIE

- Robin Harwood, Scottt A. Miller, Ross Vasta- Psihologia Copilului, Editura Polirom, București, 2010.
- Irina Petrea -Și tu poți fi supernanny- cu copilul la școală, Editura Trei, București, 2012.